

[Fiskeriministeren.]

bemyndigelser, og at den rationalisering, der, som man har udtrykt det, foregår over en bred front, bl. a. skal gå ud på at undersøge mulighederne for at decentralisere administrationen, lægge afgørelserne ud på de enkelte stationer og distrikter. Men det viser sig desværre ofte, når man giver sådanne vidtgående bemyndigelser, at både publikum, personale, myndigheder og organisationer meget hyppigt ønsker forbindelse med den øverste ledelse indenfor DSB; man lader sig meget nødig nøje med afgørelser fra de underordnede instanser, og da navnlig ikke hvis disse afgørelser går ud på afslag — så appelleres de omgående til de øverste instanser.

Nogle af de ærede medlemmer har talt om statsbanernes underskud og statsbanernes driftsøkonomi i det hele. Jeg for mit vedkommende er naturligvis villig til i et kommende udvalg at fremkomme med alle de oplysninger, jeg vil være i stand til at fremskaffe om disse forhold.

Bjerre: Jeg beklager meget, at jeg ikke hørte indledningen til det ærede medlem hr. Alfred Kristensens tale. Jeg vil dog sige, at hvis det havde været mig, der ønskede at fremkomme med sådanne udtalelser, ville jeg måske nok have sagt det i forvejen, da det drejer sig om en sag, der slet ikke vedrører det lovforslag, som i dag er til behandling. De angår mine bemærkninger forleden under forhandlingen om ophævelsen af den gamle hasardforordning. Det ærede medlem hr. Alfred Kristensen hengav sig nu til den ganske overordentlig interessante opgave at finde ud af, hvad der er højest, et pæretre eller et tordenskrald. Jeg beklager, at det ærede medlem ikke har opfattet, hvad jeg sagde, og hvad der var meningen med det, jeg sagde. Jeg beklager også, at det ærede medlem ikke har læst sit partiblade fra forleden dag — jeg tror, det var i lørdags, „Sønderjyden“ havde en ganske udmærket forklaring på, hvad det egentlig var, der var meningen. Jeg har aldrig tænkt mig, at det skulle kunne udlægges på den måde, som det er blevet, og jeg vil gerne henstille til det ærede medlem ikke at drage den konklusion af det.

Det, jeg tillod mig at bemærke, var, at jeg med hensyn til dusører rejste det spørgsmål, om ikke systemet med præmier og

dusører var en gammeldags måde at lønne folk på, men jeg følte aldeles ingen trang til og heller ingen berettigelse til at inddrage hele det danske lønnings- og administrationsvæsen under dette specielle spørgsmål. Jeg synes som sagt, at systemet er gammeldags og forældet. At der er andre forældede metoder, er muligt, men det ærede medlem er jo, såvidt jeg ved, medlem af lønningsrådet og har derigennem stor indflydelse på sådanne spørgsmål. Jeg vil gerne vægre mig mod, at man skulle tro, jeg ønskede, at noget menneske skulle afgive en indtægt, som det er berettiget til. Jeg har overfor „Sønderjyden“, som det ærede medlem burde have læst, hævdet, at man f. eks. meget hellere måtte give alle disse folk et rådhedstillæg. Jeg lagde også mærke til, at det ærede medlem mente, at de pågældende skulle have en dusør. Jeg er enig i, at man skal have det, når man har gjort sig fortjent til det, men ikke, når man ikke har foretaget sig andet, end hvad man skal; så skal det i hvert fald ikke hedde dusør, men noget andet.

Med disse ord mener jeg i og for sig at have gjort rede for, hvad jeg mente. Jeg ønsker som sagt ikke, man skal opfatte det på den måde, at jeg synes, de mennesker i og for sig får for meget, men at de får det på en underlig måde, en måde, som jeg ikke kan lide.

Alfred Kristensen: Jeg takker den højtærede minister for oplysningen om, at stillingen til sin tid bliver udnormeret på normal måde. Det fremgår imidlertid ikke af lovforslaget, således som det foreligger.

Jeg har derudover kun en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Bjerre, som siger til mig, at jeg bør læse mit partiblade „Sønderjyden“. Det har jeg gjort, og jeg har bemærket, at det ærede medlem dér har prøvet på at redde sig ud af suppedasen. Jeg synes, han kom dårligt fra det, men meningen har sikkert været god nok. Men det, der står i fortrykket, tror jeg nu nok vi må regne med, og dér står klart og tydeligt noget om toldfunktionærerne, som de har følt sig brøstholdne over, og med rette. Og jeg har gjort opmærksom på, at skal man gøre klapjagt på femkronesedler hos en toldfunktionær, så findes der politimestre og dommere og mange andre, som får gebyrer, der er tusind gange større, uden at